

»Stk. 2. Såfremt den i stk. 1 nævnte redegørelse ikke er indgivet rettidigt, og A-skattetilsvaret er positivt, skal den indeholdelsespligtige betale en til staten tilfaldende afgift på 1 pct. af det beløb, som skal indbetales for den pågældende periode. Afgiften skal dog mindst udgøre 500 kr. og kan højst udgøre 1.100 kr. I tilfælde, hvor A-skattetilsvaret er nul, skal der i gentagelsestilfælde betales en afgift på 500 kr.«.

2. I § 57 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»Stk. 3. Skatteministeren kan meddele fritagelse for afgift efter *stk. 2*, når særlige omstændigheder taler derfor.«.

Stk. 3. bliver herefter *stk. 4*.

3. § 69, *stk. 3, 2. pkt.*, affattes således:

»Den indeholdelsespligtige betaler en afgift på 150 kr. for en sådan fastsættelse.«.

§ 5

I Skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 743 af 27. august 1992, indsættes i § 8 K som *stk. 2*:

»Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for meddelelse af oplysninger efter *stk. 1*. Tilsvarende gælder for meddelelse af oplysninger efter § 7, *stk. 5*, og § 7 B, *stk. 3*.«.

§ 6

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.